

Γκοσιννύ & Σενπέ

Ο μικρός Νικόλας
σε νέες περιπέτειες
τόμος 2

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Ρενέ Γκοσιννύ – Ζαν-Ζακ Σενπέ

Ο μικρός Νικόλας σε νέες περιπέτειες

Τόμος 2

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
Μελίνα Καρακώστα

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη λογοτεχνία για παιδιά και για νέους

Σειρά: Ο μικρός Νικόλας

Ρενέ Γκοσιννύ, Ζαν-Ζακ Σενπέ, *Ο μικρός Νικόλας σε νέες περιπέτειες – Τόμος 2*

René Goscinny, Jean-Jacques Sempé, *Histoires inédites du Petit Nicolas – Volume 2*

Μετάφραση: Μελίνα Καρακώστα

Διόρθωση: Αντωνία Κιλεσσοπούλου

Σελιδοποίηση: Αλέξιος Μάστορας

Μακέτες: Martine Gossieaux

Le Petit Nicolas®

www.petitnicolas.com

Copyright© IMAV éditions / Goscinny - Sempé, 2006

All rights of the producer & of the owner of the work reproduced reserved.

Unauthorized copying, hiring, lending, public performance and broadcasting prohibited.

Ο μικρός Νικόλας, τα πρόσωπα, οι περιπέτειες και τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τον κόσμο του μικρού Νικόλα είναι δημιούργημα των Ρενέ Γκοσιννύ και Ζαν-Ζακ Σενπέ. Τα δικαιώματα κατοχύρωσης και εκμετάλλευσης των έργων-σημάτων που συνδέονται με τον κόσμο του μικρού Νικόλα ανήκουν στην IMAV EDITIONS. Το Le Petit Nicolas® είναι ένα κατοχυρωμένο σήμα που αφορά έργο λόγου και εικόνας. Απαγορεύεται η αναπαραγωγή ή η απομίμηση του παραπάνω έργου, σήματος και λογότυπου.

Copyright® για την ελληνική γλώσσα Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2020

Πρώτη έκδοση στη Γαλλία από τις εκδόσεις IMAV éditions, 2006

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις εκδόσεις Σύγχρονοι Ορίζοντες, 2007

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Φεβρουάριος 2021

ΚΕΤ Γ957 ΚΕΠ 26/21 ISBN 978-960-16-8948-7

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΛΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΥΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β ΚΤΕΟ),

570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15 – ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> ή e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Πρόλογος

ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ του *Μικρού Νικόλα σε νέες περιπέτειες*, τον Οκτώβρη του 2004 στη Γαλλία, σαράντα πέντε ακόμη ιστορίες, ανέκδοτες, περίμεναν τη σειρά τους να έρθουν στο προσκήνιο.

Οι ιστορίες αυτές, που κυκλοφόρησαν από το 1959 ως το 1965 στο *Sud Ouest Dimanche* και στο *Pilote*, είναι έτοιμες πια ν' αναδυθούν από τη σκιά των αρχείων του πατέρα μου, να ξαναζωντανέψουν, χαρίζοντας και πάλι χαρά στους αναγνώστες τους.

Για άλλη μια φορά, ο διάσημος πλέον μπόμπρας και η απίστευτη παρέα του θα μας μυήσουν στη δροσερή και κεφάτη καθημερινότητά τους... Και για άλλη μια φορά, οι δημιουργοί του μικρού Νικόλα θα μας καταπλήξουν ξεδιπλώνοντας μπροστά στα μάτια μας απίστευτες περιπέτειες και διασκεδαστικές σκανταλιές της πιο τρυφερής κι ευφάνταστης ηλικίας. Ορίστε κάποια παραδείγματα που θα σας... ανοίξουν την όρεξη!

Θα παρακολουθήσουμε τα παιδιά να διαφθείρουν (επιτέλους!) τον Ανιάν, να εξεγείρονται μαζικά απέναντι σε κάποια άδικη απόφαση του Γουρλομάτη, θα δούμε τον Κλοταίρ να σημειώνει εντυπωσιακές προόδους και να μην είναι πια ο τελευταίος της τάξης, αλλά ο προτελευταίος, τη γιαγιά να κάνει τη νέα

δυναμική της εμφάνιση. Θα συνοδεύσουμε επίσης τον Νικόλα στο κουρείο, στην πισίνα και σ' ένα εργοστάσιο σοκολάτας.

Ο Νικόλας, ο Αλσέσι, ο Ρούφους, ο Εντ, ο Ζοφρουά κι όλη η παρέα θα μας περιφέρουν από την αυλή του σχολείου στην αλάνα και στο πάρκο, μαγεύοντάς μας με την αστείρευτη ευρηματικότητά τους, χαρίζοντάς μας τη μία έκπληξη μετά την άλλη.

Με δυο λόγια... θα μεταφερθούμε ξανά, χάρη στην υπέροχη αλχημεία του παιδικού λόγου του Γκοισιννύ και των ποιητικών κι αστείων σκίτσων του Σενπέ, στον μαγικό κόσμο του μικρού Νικόλα! Όλες οι ιστορίες, δροσερές, τρυφερές, διασκεδαστικές, συχνά συγκινητικές, μας ξαναγαυρίζουν στην ευτυχισμένη κι ανέμελη εποχή των παιδικών μας χρόνων. Κι όσοι ανήκουν σ' εκείνους που θυμούνται ακόμα, θα εκτιμήσουν την απουσία στο βιβλίο οποιασδήποτε νοσταλγίας.

Ο μικρός Νικόλας, που μπήκε στη ζωή μας πριν από πενήντα περίπου χρόνια, συνεχίζει να γοντεύει όλες τις γενιές. Διόλου παράξενο, μιας και είναι γέννημα-θρέμμα της φιλίας δύο μεγάλων δημιουργών, δύο ιερών τεράτων που αποφάσισαν να ξαναζωντανέψουν τις παιδικές τους μνήμες.

Οι απολαυστικές ιστορίες του Νικόλα μαγεύουν τους αναγνώστες, ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας. Ποιος λέει άραγε πρώτος στον άλλο: «Διάβασέ το, είναι υπέροχο!». Ο ενήλικας ή το παιδί; Ο πατέρας ή ο γιος; Η γιαγιά ή η εγγονή; Όλα είναι πιθανά... Το μόνο σίγουρο είναι πως ο καθένας με τον τρόπο του ενθουσιάζεται ανακαλύπτοντας τον μικρό Νικόλα!

Ο καμβάς πάνω στον οποίο ξετυλίγονται οι ιστορίες είναι ρεαλιστικός, ωστόσο, κατά βάθος, ο πατέρας μου και ο Ζαν-Ζακ Σενπέ περιγράφουν έναν ονειρικό κόσμο όπου τα παιδιά ξεγυ-

μνώνουν με το διεισδυτικό, ειρωνικό αλλά και τρυφερό τους βλέμμα τους μεγάλους κι όπου οι ενήλικες λύνουν με τρόπο ανώριμο τα σοβαροφανή τους προβλήματα!

Η συνταγή είναι επιτυχημένη γιατί καθρεφτίζει διαχρονικές αλήθειες: ποιο παιδί δεν περιεργάστηκε κάποτε τους γονείς του αμφισβητώντας βαθιά μέσα του το σωστό των πράξεών τους; Ποιος ενήλικας δεν ευχήθηκε να ξαναγίνει παιδί ανακτώντας πάλι το δικαίωμα να παίζει ξύλο με τον γείτονά του ή να φτιάχνει σαΐτες από χαρτί στον χώρο της δουλειάς του;

Ο Νικόλας είναι σταρ και ως σταρ αξίζει ιδιαίτερης αντιμετώπισης! Γι' αυτό λοιπόν, ο Ζαν-Ζακ Σενπέ έπιασε πάλι την πένα του και εικονογράφησε δέκα περίπου ιστορίες του πατέρα μου που δεν είχαν εικονογραφηθεί την εποχή της δημοσίευσής τους.

Άραγε οι νέες αυτές περιπέτειες του μικρού Νικόλα που σας παρουσιάζουμε σήμερα να σημαίνουν και το κλείσιμο της αυλαίας; Το τέλος της παράστασης; Ίσως ναι, ίσως όχι... Μόνο η αστείρευτη φαντασία των δημιουργών γνωρίζει την απάντηση!

Αν ο μικρός Νικόλας εμφανιζόταν σε κάποια θεατρική παράσταση, οι θεατές θα χειροκροτούσαν τόσο πολύ, ώστε το αγοράκι θα ήταν υποχρεωμένο, μετά το κλείσιμο της αυλαίας, να επιστρέψει στη σκηνή για έναν δεύτερο χαιρετισμό.

Ε, λοιπόν... ο δεύτερος αυτός χαιρετισμός είναι το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας!

Άννα Γκοσιννύ

Εισαγωγικό σημείωμα για την ελληνική έκδοση

ΟΤΑΝ ΜΟΥ ΖΗΤΗΣΑΝ να μεταφράσω τον *Μικρό Νικόλα* σε νέες περιπέτειες, η έκπληξή μου ήταν μεγάλη. Ο θάνατος του Γκοσιννύ με είχε οδηγήσει στο βιαστικό και λανθασμένο συμπέρασμα πως δε θα υπήρχαν πια άλλες περιπλανήσεις στον κόσμο του υπέροχου αυτού πιτσιρικά. Η χαρά μου ήταν απίστευτη, λοιπόν, μαθαίνοντας πως η κόρη του δημιουργού, η Άννα Γκοσιννύ, είχε συγκεντρώσει σ' ένα βιβλίο ογδόντα ανέκδοτες περιπέτειες του μικρού ήρωα εικονογραφημένες από τον συνοδοιπόρο του πατέρα της, τον Ζαν-Ζακ Σενπέ. Την πρώτη αυτή έκπληξη, ωστόσο, ακολούθησε μια δεύτερη: ένας δεύτερος τόμος με σαράντα πέντε νέες περιπέτειες του μικρού Νικόλα! Ένωσα όπως όταν ζεις την τελευταία μέρα κάποιων υπέροχων διακοπών και ξαφνικά μαθαίνεις πως σου χαρίζουν μια παράταση! Ταξίδεψα, λοιπόν, και πάλι με τις δροσερές, χαριτωμένες και τόσο βαθιά αληθινές ιστορίες του απίστευτου μπόμπιρα. Ελπίζω να τις απολαύσετε όσο τις απόλαυσα κι εγώ και εύχομαι –ποτέ δεν ξέρεις!– να υπάρξουν κι άλλες εκπλήξεις, ώστε ο Νικόλας να συνεχίσει να ομορφαίνει τη ζωή μας με το χιούμορ του, την ευφυΐα και τον αυθορμητισμό του...

Μελίνα Καρακώστα

Ο Νικόλας

«Πρώτα απ' όλους εγώ,
ο μικρός Νικόλας».

Ο Αλοέσι

«Είναι ο καλύτερός μου
φίλος, ένας χοντρός
που όλο τρώει».

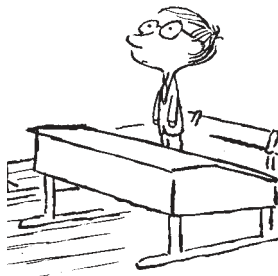
Ο Εντ

«Είναι πολύ δυνατός και του
αρέσει να βαράει μπουτιές
στη μύτη των φίλων του».

Ο Ζοφρούά

«Ο μπαμπάς του
είναι πολύ πλούσιος και
του αγοράζει ό,τι θέλει».

Ο Ανιάν

«Είναι ο πρώτος της τάξης, το
χαιδεμένο της δασκάλας, και γι'
αυτό εμείς δεν τον κωνεύουμε».

Η Μαρί-Εντβίζ

«Η Μαρί-Εντβίζ είναι πολύ
συμπαθητική, νομίζω πως
αργότερα θα παντρευτούμε».

Ο Ζοακίμ

«Του αρέσει πολύ να παίζει
βόλους. Και είναι αλήθεια πως
είναι πολύ καλός στους βόλους,
γιατί, όταν ρίχνει, μπηγκ!
πετυχαίνει πάντα τον στόχο».

Ο Ρούφους

«Έχει μια σφυρίχτρα,
κι ο μπαμπάς του είναι
αστυφύλακας».

Ο Κλοταίρ

«Είναι ο τελευταίος της τάξης.
Καθε φορά που η δασκάλα τον
σκώνει στο μάθημα, τον βάζει
πάντα τιμωρία και δε βγαίνει
για διάλειμμα».

Η μαμά

«Εμένα μου αρέσει πολύ να είμαι στο σπίτι όταν βρέχει κι έχουμε καλεσμένους, γιατί η μαμά ετοιμάζει ένα σωρό λιχουδιές».

Ο μπαμπάς

«Ο μπαμπάς σχολάζει πιο αργά από το γραφείο του απ' ό,τι εγώ απ' το σχολείο, μόνο που εκείνος στο σπίτι δεν έχει να κάνει μαθήματα».

Η γιαγιά

«Η γιαγιά είναι καλή, μου δίνει ένα σωρό πράγματα και ξεκαρδίζεται με ό,τι λέω».

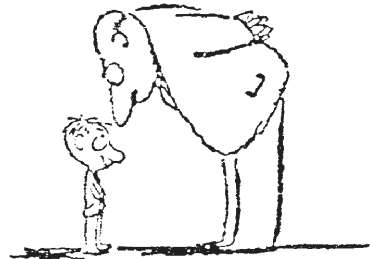
Ο κύριος Μπλεντύρ

«Είναι ο γείτονάς μας και του αρέσει πολύ να πειράζει τον μπαμπά».

Η δασκάλα

«Είναι τόσο καλή και τόσο όμορφη η δασκάλα μας όταν δεν κάνουμε φασαρία!»

Ο Γουρλομάτης

«Είναι ο επιστάτης μας, τον φωνάζουμε έτσι γιατί όλο μάς λέει: “Κοίταξέ με καλά στα μάτια”. Ξέρετε, μέσα στη σούπα, όταν βράζει, σχηματίζονται κάτι κύκλοι σαν μάτια. Οι μεγάλοι το βρήκαν αυτό».

Κεφάλαιο 1 Αγαππτέ Άγιε Βασίλν

Αγαππτέ Άγιε Βασίλν	25
Τα Χριστούγεννα του Νικόλα	35
Τα παίνια	49
Το σπίτι μας	56
Στο κουρείο	62
Το κόλπο	71
Το διαγώνισμα της αριθμητικής	80
Το καράβι του Ζοφρουά	88
Βοηθάω πάρα πολύ	96

Κεφάλαιο 2

Νικόλας και Μπλεντύρ

Νικόλας και Μπλεντύρ	105
Οι εργάτες	111
Τα παχάκια	118
Ράγκμπι με δεκαπέντε παίκτες	125
Η ταινία	133
Η γιαγιά	140
Η εξέγερση	147
Στον οδοντίατρο	154
Αλι!	163

Κεφάλαιο 3

Ο γάμος της Μαρτίν

Ο γάμος της Μαρτίν	173
Η πσίνα	182
Τα σοκολατάκια	189
Γυαλίζομαι	196
Επίσκεψη στο εργοστάσιο σοκολάτας	202
Η στέρνα	211
Το παζλ	218
Το βουναλάκι από άμμο	227
Το πικ νικ	236

Κεφάλαιο 4

Ο Γουρλομάτης σικαίνεται τα παγωτά

Ο Γουρλομάτης σικαίνεται τα παγωτά	247
Κάνω ψώνια	255
Η ταυρομαχία	263
Ο υδραυλικός	271
Η πένα	279
Ο Κοκκινογένης	286
Ολομόναχος!	293
Το κιόνι	304
Γυρίζουμε ταινία!	313

Κεφάλαιο 5

Μια έκπληξη για τη γιαγιά

Μια έκπληξη για τη γιαγιά	323
Οι καλεσμένοι	333
Ο τζαμάς	339
Το μπάρμπεκιου	346
Το ψυγείο	353
Το πετάνκ	360
Ο καθρέφτης	369
Η μηχανή που κουρεύει το γκαζόν	376
Πώς πέρασα τις διακοπές του Πάσχα	384

Ρενέ Γκοσιννύ

Βιογραφία	402
-----------	-----

Ζαν-Ζακ Σενπέ

Βιογραφία	404
-----------	-----

Αγαππτέ Άγιε Βασίλν

ΟΠΩΣ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ από τότε που έμαθα να γράφω, δηλαδή εδώ κι ένα σωρό χρόνια, είπα στον μπαμπά και τη μαμά πως θα σου γράψω γράμμα για να σου ζητήσω τι δώρα θέλω για τα Χριστούγεννα.

Το πρόβλημα είναι πως ο μπαμπάς με πήρε στα γόνατά του και μου εξήγησε πως φέτος δεν έχεις πολλά λεφτά, ιδίως μετά τη ζημιά που έπαθες, που χρειάστηκε, δηλαδή, να πληρώσεις χρήματα για να φτιάξεις το έλκνηρό σου, επειδή ο άλλος ο βλάκας σου βγήκε από τα δεξιά με το δικό του έλκνηρο και, αν και υπήρχαν μάρτυρες, δεν είχε δίκιο η ασφαλιστική εταιρεία, γιατί εσύ είχες προτεραιότητα. Το ίδιο ακριβώς έπαθε κι ο μπαμπάς μου την περασμένη βδομάδα με το αυτοκίνητό του και δεν ήταν καθόλου ευχαριστημένος.

Και μετά ο μπαμπάς μού είπε πως πρέπει να είμαι γενναιοδωρος και καλό παιδί, κι αντί να ζητάω δώρα για μένα, να ζητάω δώρα για όλους όσους αγαπάω και για τους φίλους μου. Εγώ, λοιπόν, είπα καλά, εντάξει, και η μαμά με φίλησε. Μου είπε πως

ήμουν το μεγάλο της αγοράκι κι ότι ήταν σίγουρη πως, παρά το πρόβλημα με το έλκνηρο, θα σου περίσσευαν λίγα χρήματα για να μου πάρεις ένα μικρό δωράκι. Είδες τι καλή που είναι η μαμά μου!

Γι' αυτό, λοιπόν, δε θα σου ζητήσω τίποτα για μένα.

Για τον μπαμπά μου και τη μαμά μου θα ήθελα ένα μικρό αυτοκίνητο που να με χωράει και που να προχωράει μόνο του, χωρίς να χρειάζεται να κάνω πετάλια, με φώτα που ν' ανάβουν, όπως άναβαν τα φώτα στο αυτοκίνητο του μπαμπά πριν από το ατύχημα. Το αυτοκίνητο το έχω δει στη βιτρίνα του μαγαζιού που

είναι κοντά στο σχολείο. Αν φέρεις λοιπόν αυτό το αυτοκίνητο στον μπαμπά μου και στη μαμά μου, θα είναι τέλεια, γιατί, το υποσχομαι, θα παίζω μ' αυτό όλη τη μέρα στον κήπο και δε θα εκνευρίζω πια τη μαμά, που δε θέλει να τρέχω πάνω κάτω μέσα στο

σπίτι και να κάνω αταξίες στην κουζίνα. Κι ο μπαμπάς θα μπορεί να διαβάσει ήσυχος την εφημερίδα του, γιατί, όταν παίζω μπάλα στο σαλόνι, θυμώνει και ρωτάει τι έφταιξε για να πληρώνει έτσι και γιατί, ύστερα από μια ολόκληρη μέρα στο γραφείο, δεν μπορεί να έχει λίγη ησυχία στο σπίτι του.

Αν φέρεις στον μπαμπά μου και στη μαμά μου το μικρό αυτοκίνητο, σε παρακαλώ να διαλέξεις το κόκκινο. Υπάρχει και σε μπλε χρώμα, αλλά νομίζω πως το κόκκινο θα τους αρέσει πιο πολύ.

Για τη δασκάλα, που είναι τόσο καλή και τόσο όμορφη όταν δεν κάνουμε φασαρία, θα ήθελα να μου φέρεις τις λύσεις όλων των προβλημάτων των μαθηματικών της χρονιάς. Ξέρω πως η δασκάλα στενοχωριέται πολύ όταν μας βάζει κακούς βαθμούς. «Μη νομίζεις, Νικόλα» μου λέει συχνά «πως μ' ευχαριστεί να σου βάζω μηδέν. Ξέρω πως μπορείς να τα καταφέρεις πολύ καλύτερα». Γι' αυτό, αν έχω τις λύσεις, θα είναι τέλεια, γιατί η δασκάλα

θα μου βάζει ένα σωρό καλούς βαθμούς και θα είναι πολύ ευχαριστημένη. Κι εγώ είναι αλήθεια πως χαίρομαι πάρα πολύ όταν η δασκάλα μου είναι χαρούμενη. Κι ύστερα, ο Ανιάν, που είναι το καϊδεμένο της δασκάλας, δε θα είναι πάντα ο πρώτος της τάξης και καλά να πάθει, γιατί μας σπάει συνεχώς τα νεύρα.

Ο μπαμπάς του Ζοφρουά, ενός φίλου μου, είναι πολύ πλούσιος και του αγοράζει ό,τι θέλει. Πριν από λίγες μέρες τού πήρε μια τρομερή στολή σωματοφύλακα, μ' ένα σπαθί, τσαφ τσαφ, ένα καπέλο με φτερό και διάφορα άλλα. Όμως μόνο αυτός έχει στολή σωματοφύλακα, κι έτσι, όταν ο Ζοφρουά παίζει μαζί μας, δεν έχει πλάκα, ιδίως όταν πρέπει να παλέψουμε με τα σπαθιά. Εμείς παίρνουμε χάρακες, αλλά δεν είναι το ίδιο. Γι' αυτό, αν είχα μια στολή σωματοφύλακα, ο Ζοφρουά θα ήταν πολύ χαρούμενος, γιατί θα μπορούσε να παίζει μαζί μου, τσαφ τσαφ, και οι άλλοι δε θα κατάφερναν και πολλά με τους χάρακές τους, και οι νικητές θα ήμασταν πάντα εμείς.

Για τον Αλσέστ, έναν άλλο φίλο μου, δε χρειάζεται να σκεφτώ πολύ. Του Αλσέστ τού αρέσει να τρώει, γι' αυτό, αν είχα πολλά λεφτά, θα τον κερνούσα κάθε μέρα μετά το σχολείο κρουασάν σοκολάτα, που μας αρέσουν πολύ. Στον Αλσέστ αρέσουν και τα λουκάνικα, όμως εγώ θα του αγοράζω κρουασάν σοκολάτα, γιατί στο κάτω κάτω εγώ πληρώνω, κι αν δεν του αρέσει, ας αγοράζει μόνος του τα λουκάνικά του. Έτσι δεν είναι;

Στον Ζοακίμ αρέσουν οι βόλοι. Είναι αλήθεια πως είναι πολύ καλός στους βόλους, γιατί, όταν ρίχνει, μπιγκ! πετυχαίνει πάντα τον στόχο. Γι' αυτό δε θέλουμε πια να παίζουμε μαζί του, επειδή εμείς παίζουμε με αληθινούς βόλους και χάνουμε όλους τους δικούς μας. Κι έτσι, ο Ζοακίμ βαριέται στο διάλειμμα. «Ελάτε, βρε

παιδιά, ελάτε να παίξουμε!...» μας λέει ο Ζοακίμ και είναι κρίμα. Αν είχα λοιπόν ένα σωρό βόλους, θα ήθελα να παίζω με τον Ζοακίμ, γιατί έτσι, ακόμα κι αν αυτός ο παλιοζαβολιάρης κέρδιζε συνεχώς, εγώ δε θα ξέμενα ποτέ από βόλους.

Ο Εντ, που είναι πολύ δυνατός και του αρέσει να βαράει μπουινιές στη μύτη των φίλων του, μου είπε πως θα σου ζητήσει να του φέρεις γάντια του μποξ για να παίξουμε στο διάλειμμα. Γι' αυτό, το καλύτερο δώρο για τον Εντ θα ήταν να μην του φέρεις γάντια

του μποξ. Ξέρω τι σου λέω, γιατί μετά ο Εντ θα έρχεται με τα γάντια του, θα μας δίνει μπουινιές στη μύτη, θ' ανοίγουν οι μύτες μας, εμείς θα βάζουμε τις φωνές κι ο επιστάτης θα βάζει τιμωρία τον Εντ κι εμείς θα στενοχωριόμαστε, όπως στενοχωριόμαστε πάντα όταν κάποιο από τα παιδιά τρώει τιμωρία. Γι' αυτό, αν θέ-

λεις να φέρεις οπωσδήποτε αυτά τα γάντια του μποξ, δώσε τα καλύτερα σε εμάς, για να μην έχει φασαρίες ο Εντ.

Ο Κλοταίρ είναι ο τελευταίος της τάξης. Όταν τον σηκώνει η δασκάλα για μάθημα, τον βάζει πάντα τιμωρία να μη βγει για διάλειμμα, κι όταν παίρνουμε τους ελέγχους, γίνεται ολόκληρη φασαρία στο σπίτι του και οι δικοί του του κόβουν το σινεμά, τα γλυ-

κά και την τηλεόραση. Ο Κλοταίρ τρώει συνεχώς τιμωρίες και ο διευθυντής ήρθε στην τάξη και του είπε μπροστά σε όλους πως θα καταλήξει στη φυλακή και πως οι γονείς του θα στενοχωρηθούν πολύ, γιατί κάνουν τόσες θυσίες για να του προσφέρουν μια καλή ανατροφή. Εγώ όμως ξέρω για ποιο λόγο ο Κλοταίρ είναι κακός μαθητής και γιατί κοιμάται συνεχώς στην τάξη. Δεν είναι γιατί είναι χαζός. Δεν είναι πιο χαζός, ας πούμε, από τον Ρούφους, όμως είναι πάντα κουρασμένος.

Ο Κλοταίρ προπονείται συνεχώς με το φοβερό κίτρινο ποδήλατό του, γιατί θέλει αργότερα, όταν μεγαλώσει, να τρέξει στον Γύρο της Γαλλίας. Κι όπως καταλαβαίνεις, εξαιτίας της προπόνησης, δεν προλαβαίνει να κάνει τα μαθήματά του, ούτε να λύνει τις ασκήσεις του, και γι' αυτό η δασκάλα τον βάζει να γράφει τιμωρίες και να μαθαίνει όλες τις κλίσεις των ρημάτων, κι επειδή του βάζουν όλο και πιο πολλή δουλειά, χάνει ώρες από την προ-

πόνηση και αναγκάζεται να προπονείται τις Κυριακές. Για να μην είναι λοιπόν πάντα τελευταίος ο Κλοταίρ, για να μην του κόβουν

το σινεμά, τα γλυκά και την τηλεόραση, το καλύτερο θα ήταν να πάρεις πίσω το ποδήλατό του. Έτσι κι αλλιώς, αν συνεχίσει έτσι, θα καταλήξει στη φυλακή, όπως λέει κι ο διευθυντής, κι αποκλείεται να τον αφήσουν να βγει από εκεί μέσα για να τρέξει στον Γύρο της Γαλλίας. Αν θέλεις όμως, μπορείς να μου δώσεις εμένα το ποδήλατο του Κλοταίρ, να το κρατήσω ώσπου να μεγαλώσει, όταν δε θα χρειάζεται πια να πηγαίνει στο σχολείο.

Για τον Γουρλομάτη, που είναι ο επιστάτης μας, αλλά που δεν τον λένε στ' αλήθεια έτσι, πρέπει να κάνεις κάτι πολύ σημαντικό. Είναι αλήθεια πως στα διαλείμματα τρέχει συνεχώς πάνω κάτω στην αυλή για να μας χωρίζει όταν τσακωνόμαστε, για να μας παίρνει την μπάλα όταν παίζουμε μπάλα (από τότε που σπάσαμε το τζάμι στο γραφείο του διευθυντή), για να μας φωνάζει όταν κάνουμε βλακείες, για να μας βάζει τιμωρία στη γωνία, για να μας βάζει τιμωρίες για το σπίτι, για να χτυπάει το κουδούνι όταν τελειώνει το διάλειμμα. Γι' αυτό είναι πολύ κουρασμένος ο Γουρλομάτης. Πρέπει λοιπόν να τον στείλεις αμέσως διακοπές, να πάει στο σπίτι του στο Κορρέζ και να μείνει εκεί πολύ καιρό. Και το σωστό θα ήταν να στείλεις διακοπές και τον κύριο Καρφίδη, που είναι ο αντικαταστάτης του Γουρλομάτη όταν ο Γουρλομάτης λείπει.

Κι έπειτα, για την Μαρί-Εντβίζ, που είναι ένα κοριτσάκι που μένει δίπλα μας και που είναι πολύ συμπαθητική, παρότι είναι κορίτσι, με το ροζ πρόσωπό της, τα μπλε μάτια της και τα κίτρινα μαλλιά της, θα ήθελα να μάθω να κάνω τρομερές κωλοτούμπες. Της αρέσει πολύ να βλέπει τους άλλους να κάνουν κωλοτούμπες, γι' αυτό, αν μπορείς να μου μάθεις να κάνω τις καλύτερες κωλοτούμπες του κόσμου, η Μαρί-Εντβίζ θα λέει: «Ο Νικόλας είναι και ο πρώτος!». Και θα είναι πολύ χαρούμενη.

Αυτά! Σου ζήτησα δώρα για όλους όσους αγαπάω. Μπορεί να ξέχασα μερικούς, γιατί αγαπάω ένα σωρό ανθρώπους, γι' αυτό δώσε και σ' εκείνους που ξέχασα πάρα πολλά δώρα.

Για μένα, όπως σου είπα και πριν, δε θέλω τίποτα.

Ούτε καν αν σου περισσέψουν χρήματα και σου περάσει από το μυαλό η σκέψη να μου κάνεις καμιά έκπληξη, φέρνοντάς μου, ας πούμε, το αεροπλάνο που βρίσκεται στη βιτρίνα του μαγαζιού όπου θ' αγοράσεις το αυτοκίνητο του μπαμπά και της μαμάς. Να προσέχεις όμως πολύ όταν θα κατεβαίνεις από την καμινάδα, γιατί το αεροπλάνο είναι κόκκινο, όπως το αυτοκίνητο, και λερώνεται εύκολα.

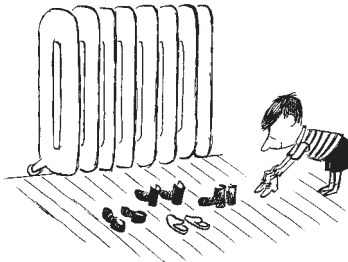
Σου υπόσχομαι, πάντως, να είμαι όσο πιο φρόνιμος γίνεται και σου εύχομαι ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!

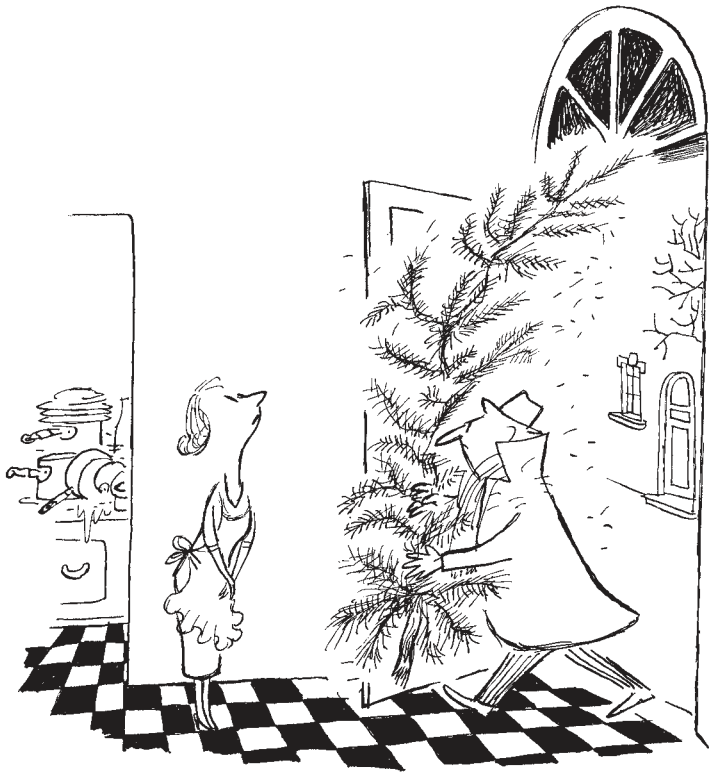
Τα Χριστούγεννα του Νικόλα

ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ θα γιορτάσουμε την Παραμονή των Χριστουγέννων στο σπίτι μας. Ο μπαμπάς και η μαμά κάλεσαν ένα σωρό φίλους. Θα είναι ο κύριος Μπλεντύρ, που είναι ο γείτονάς μας, και η κυρία Μπλεντύρ, που είναι η γυναίκα του γείτονά μας και που είναι πολύ καλή, θα είναι και ο μπαμπάς και η μαμά του Αλσέστ, που είναι ένας συμμαθητής μου, πολύ χοντρός, που όλο

τρώνει, θα είναι και κάποιοι άλλοι που δεν τους ξέρω, θα είναι και η γιαγιά και θα είναι φοβερά ωραία.

Από το πρωί ο μπαμπάς άρχισε τις ετοιμασίες, η μαμά τού εί-

πε πως έπρεπε να τις είχε αρχίσει πιο νωρίς, αλλά ο μπαμπάς εί-
πε να μην ανησυχεί, πως ξέρει τι κάνει και πήρε το αυτοκίνητο
για να πάει ν' αγοράσει χριστουγεννιάτικο δέντρο, που πάνω του
θα κρεμάσουμε μόνο τα δώρα των μεγάλων, γιατί τα δικά μου
δώρα θα τα βάλει ο Αϊ-Βασίλης μέσα στα παπούτσια μου, που
θα τα αφήσω μπροστά στο καλοριφέρ, στο δωμάτιό μου, γιατί
εμείς δεν έχουμε τζάκι.

Περιμέναμε τον μπαμπά πολλή ώρα και ύστερα άνοιξε επιτέ-
λους η πόρτα και μπήκε μέσα. Ο μπαμπάς δε φαινόταν καθόλου
ευχαριστημένος, φορούσε στραβά το καπέλο του και είχε στον
ώμο του ένα μεγάλο κομμάτι ξύλο με λίγα μαδημένα φύλλα. «Αυ-
τό είναι το χριστουγεννιάτικο έλατο;» ρώτησε η μαμά. Ο μπαμπάς
εξήγησε πως ναι, αυτό ήταν, είχε χαλάσει όμως το αυτοκίνητο
μπροστά στο μέρος όπου πουλούσαν τα δέντρα και είχε αναγκα-
στεί να γυρίσει με το λεωφορείο, πράγμα που δεν ήταν καθόλου
βολικό, γιατί μέσα στο λεωφορείο υπήρχαν ένα σωρό κύριοι που
κρατούσαν κι εκείνοι δέντρα, κι ο εισπράκτορας είχε θυμώσει κι
είχε πει πως δεν τον πλήρωναν για να δουλεύει μέσα σε ένα δά-
σος και πως με τα κλαριά θα του έβγαζαν κανένα μάτι. Τότε ο
μπαμπάς θύμωσε κι αυτός και στο τέλος αναγκάστηκε να γυρίσει
με τα πόδια. Είπε επίσης πως το δέντρο είχε μαδήσει λίγο από το
στριμωξίδι, αλλά πως με τα στολίδια δε θα φαινόταν μαδημένο
και θα ήταν πολύ ωραίο.

— Έλα, Νικόλα, μου είπε ο μπαμπάς, θα με βοηθήσεις να το
στολίσουμε.

Εγώ ήμουν πολύ χαρούμενος, γιατί είναι πολύ διασκεδαστικό
να στολίζεις το δέντρο, το έκανα και πέρσι, που ήμουν μικρός,
και μου άρεσε πολύ. Ανεβήκαμε στο πατάρι για να βρούμε το

κουτί με τις μπάλες, τις γιρλάντες και τα φωτάκια, και μετά στρωθήκαμε στη δουλειά. Ο μπαμπάς είχε στήσει το δέντρο στην τραπεζαρία κι άρχισε να κρεμάει όσες μπάλες είχαν μείνει γερές μετά την τούμπα που έφαγε το κουτί από τη σκάλα. Αφού κρέμασε τις μπάλες, ο μπαμπάς έβαλε τα χρωματιστά φωτάκια στα κλαριά, κι αυτό του πήρε πάρα πολλή ώρα, γιατί το καλώδιο ήταν μπερδεμένο. Ο μπαμπάς είχε καθίσει στο πάτωμα και ξέμπλεκε το καλώδιο μουρμουρίζοντας κάτι λέξεις που δεν μπορούσα ν' ακούσω, αλλά ήξερα πως ήταν βρισιές, σαν κι αυτές που λέμε εμείς στο διάλειμμα, μόνο που εμείς τις λέμε δυνατά. Κι ύστερα ο μπα-

μπάς κρέμασε το καλώδιο και μου είπε: «Θα δεις τώρα τι ωραίο που θα είναι!». Το έβαλε στην πρίζα, και τότε πετάχτηκε μια φοβερή αστραπή, όμως μάλλον δεν περίμενε κάτι τέτοιο ο μπαμπάς,

γιατί όχι μόνο τα φωτάκια δεν άναψαν, αλλά κήκκαν λίγο και τα δάχτυλά του, κι ο μπαμπάς πέταξε μια βρισιά που δεν την είχα ξανακούσει. Όμως ο μπαμπάς μου, που ξέρει να τα κάνει όλα, διόρθωσε αυτό που είχε χαλάσει, αφού πρώτα κατέβηκε δυο φορές στο υπόγειο ν' αλλάξει τις ασφάλειες, γιατί δεν είχαμε πια φως στο σπίτι. Ύστερα τα φωτάκια άναψαν και ήταν πραγματικά πολύ όμορφα, ιδίως όταν βάλαμε και τις γιρλάντες.

Η μαμά ήρθε να δει και είπε πως ήταν πολύ ωραία, αλλά πως τώρα έπρεπε ν' ανοίξουμε το τραπέζι για να χωρέσουν όλοι οι καλεσμένοι. Ο μπαμπάς δεν ήξερε τι να κάνει, γιατί, για ν' ανοίξει το τραπέζι, χρειάζεται κάποιον να τον βοηθήσει. Εγώ πρότεινα στον μπαμπά να τον βοηθήσω, αλλά ο μπαμπάς μου είπε πως ήμουν πολύ μικρός και πολύ αδέξιος και πως θα έκανα μόνο ζημιά.

— Τι να γίνει, είπε ο μπαμπάς, θα πάω να φωνάξω αυτόν τον μπούφο τον Μπλεντύρ.

Ο μπαμπάς άνοιξε την πόρτα κι έπεσε πάνω στον κύριο Μπλεντύρ, που ετοιμαζόταν να χτυπήσει το κουδούνι μας.

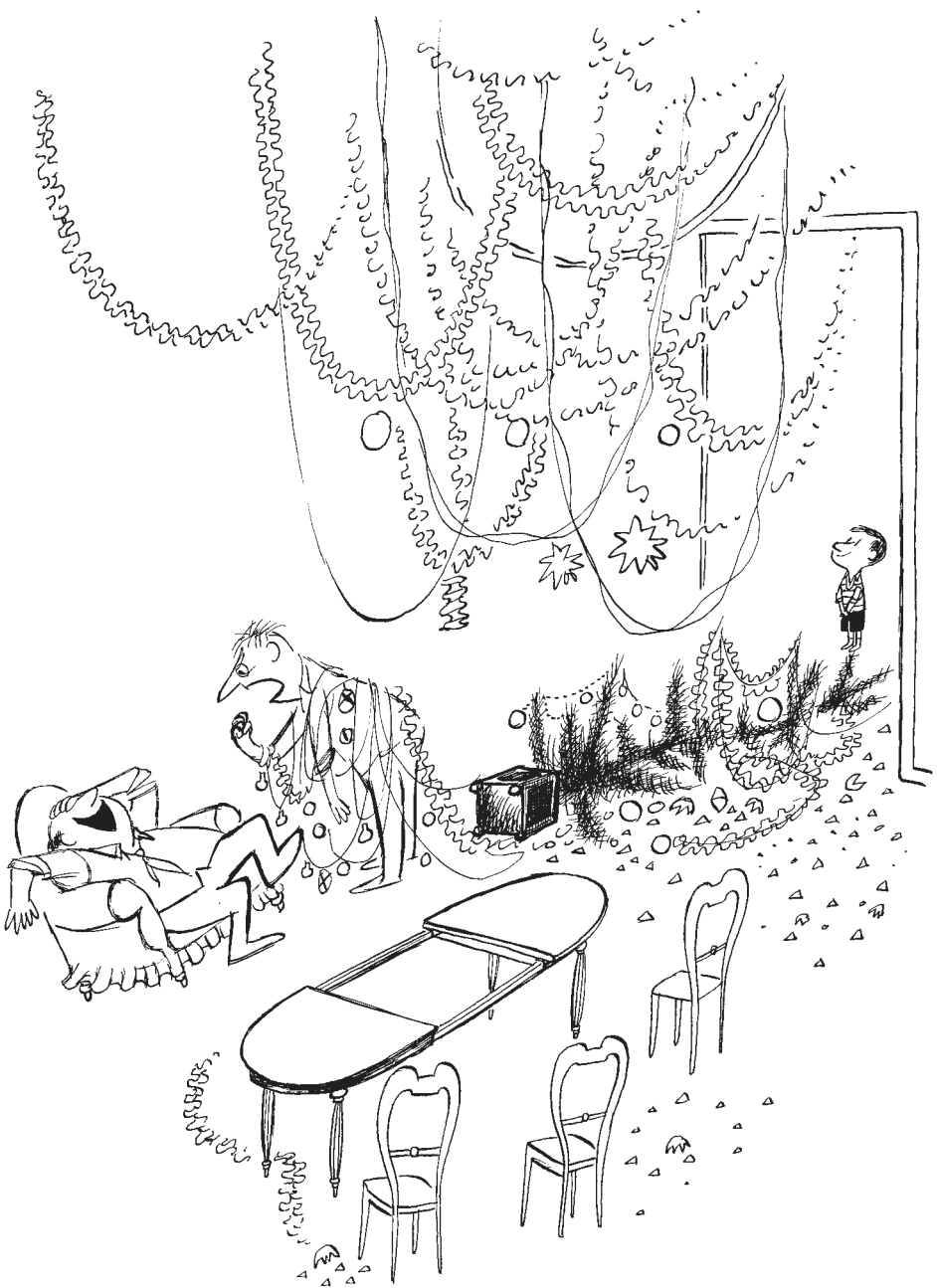
— Τι γυρεύεις εδώ; ρώτησε ο μπαμπάς.

— Ήρθα να σου δώσω ένα χεράκι, απάντησε ο κύριος Μπλεντύρ, γιατί είμαι σίγουρος πως δε θα τα καταφέρεις μόνος σου.

— Τι είπες; ρώτησε ο μπαμπάς. Δε σε έχω ανάγκη, γελοίο, τράβα στο σπίτι σου.

— Μα, μπαμπά, είπα εγώ, εσύ δεν ήθελες να φωνάξεις τον κύριο Μπλεντύρ για ν' ανοίξετε το τραπέζι;

Τότε ο μπαμπάς έκανε κάτι πολύ άδικο. Όσο και να τον αγαπάω, πρέπει να πω ότι ήταν πραγματικά πολύ άδικο αυτό που έκανε. Μου είπε να μη φυτρώνω εκεί που δε με σπέρνουν και

πως δεν είχε την ανάγκη κανενός. Ο κύριος Μπλεντύρ γέλασε πολύ και νομίζω πως αυτό δεν άρεσε στον μπαμπά, και μετά η μαμά, που ήταν στην κουζίνα, φώναξε:

— Πήγες να φωνάξεις τον κύριο Μπλεντύρ για να σε βοηθήσει ν' ανοίξεις το τραπέζι;

Δεν έχω ξαναδεί κανέναν να γελάει όπως γελούσε ο κύριος Μπλεντύρ και μου ήρθε να βάλω κι εγώ τα γέλια· ο μόνος που δε γελούσε ήταν ο μπαμπάς.

— Καλά, καλά, είπε, αντί να γελάς σαν χάκας, έλα να μου δώσεις ένα χεράκι ν' ανοίξουμε αυτό το τραπέζι.

Το τραπέζι της τραπεζαρίας μας είναι στρογγυλό. Για να το ανοίξουμε, πρέπει να τραβάμε κι από τις δυο μεριές και το τραπέζι χωρίζεται στη μέση και μετά εκεί, στην τρύπα, βάζουμε κάτι σανίδες. Το τραπέζι ανοίγει πολύ δύσκολα, γιατί μαγκώνει. Ο μπαμπάς πήγε από τη μία μεριά, ο κύριος Μπλεντύρ από την άλλη και συνέχισε να γελάει.

— Πάψε να χαχανίζεις, είπε ο μπαμπάς, και, μόλις σου πω, τράβα.

Κι ύστερα ο μπαμπάς φώναξε «Πάμε» και το τραπέζι άνοιξε με τη μία, φρρρρ! Ο μπαμπάς έπεσε πάνω στο χριστουγεννιάτικο δέντρο, ο κύριος Μπλεντύρ πάνω στο χαλί και συνέχισε να γελάει. Η μαμά έφτασε τρέχοντας και είπε πως έπρεπε να τους είχε προειδοποιήσει πως λάδωσε τις ράγες του τραπεζιού.

Πήγαμε να σηκώσουμε τον μπαμπά, που ήταν καθισμένος πάνω στο δέντρο και είχε ένα σωρό γιρλάντες και μπάλες στο κεφάλι του. Το άσχημο ήταν πως τα φωτάκια είχαν σβήσει. «Είσαι σαν τεράστιο δώρο!» είπε ο κύριος Μπλεντύρ κι άρχισε να βήκει γιατί πνίγηκε από τα γέλια. Ο μπαμπάς σηκώθηκε από το

δέντρο πολύ θυμωμένος και είπε στον κύριο Μπλεντύρ: «Α, ναι;» και ο κύριος Μπλεντύρ απάντησε: «Ναι». Κι άρχισαν να σπρώχνουν ο ένας τον άλλο, ώσπου η μαμά τούς φώναξε «Φτάνει!». Είχε τρομερή πλάκα.

Ξαναφτιάξαμε πολύ γρήγορα το δέντρο, γιατί δεν περίσσευαν πια και πολλές μπάλες. Αυτό που μας έφαγε πολλή ώρα ήταν ότι χρειάστηκε να πάμε ν' αγοράσουμε καινούριες ασφάλειες για ν' ανάψουν πάλι τα φωτάκια: στο σπίτι δεν είχαμε πια καμία ασφάλεια.

Ύστερα απ' αυτό, ο μπαμπάς άρχισε να στολίζει την τραπεζαρία με γιρλάντες και γκι που τσιμπάνε, αλλά που είναι πολύ ωραία.

— Δε σε χρειάζομαι άλλο, είπε ο μπαμπάς στον κύριο Μπλεντύρ.

Όμως ο κύριος Μπλεντύρ, που είναι πολύ καλός, ήθελε οπωσδήποτε να μείνει.

Ο μπαμπάς ανέβηκε σε ένα σκαμνάκι για να καρφώσει κάτι καρφάκια ψηλά στον τοίχο και να κρεμάσει τις γιρλάντες.

— Πρόσεχε! είπε ο κύριος Μπλεντύρ, είναι σοβάς, θα τον τρυπήσεις.

Αλλά ο μπαμπάς τού είπε πως ήξερε καλά το σπίτι του και πως δεν είχε ανάγκη τις συμβουλές του. Εγώ όμως είδα πως ο μπαμπάς κάρφωσε πολύ προσεκτικά το πρώτο καρφί, κι έτσι το καρφί μπήκε πολύ εύκολα. «Χα! Είδες;» είπε ο μπαμπάς κι έδωσε ένα δυνατό χτύπημα με το σφυρί για να καρφώσει το δεύτερο καρφί, και τότε έκανε μια τρομερή τρύπα στον τοίχο κι όλος ο σοβάς έπεσε πάνω στον κύριο Μπλεντύρ, που συνέχισε να γελάει. Δεν τον έχω ξαναδεί ποτέ να διασκεδάζει τόσο. Ο μπαμπάς άρχισε να φωνάζει πως θα χάσει την ψυχραιμία του και η μαμά ήρ-

θε τρέχοντας και ρώτησε τι συμβαίνει. Ο μπαμπάς έβαλε το χέρι του πάνω απ' την τρύπα που είχε κάνει στον τοίχο και είπε πως όλα ήταν μια χαρά και πως ήθελε απλώς να τον αφήσουν ήσυχο να τελειώσει τη δουλειά του. Εγώ πήγα να εξηγήσω στη μαμά, αλλά ο μπαμπάς με αγριοκοίταξε και κατάλαβα πως προτιμούσε να μη μιλήσω.

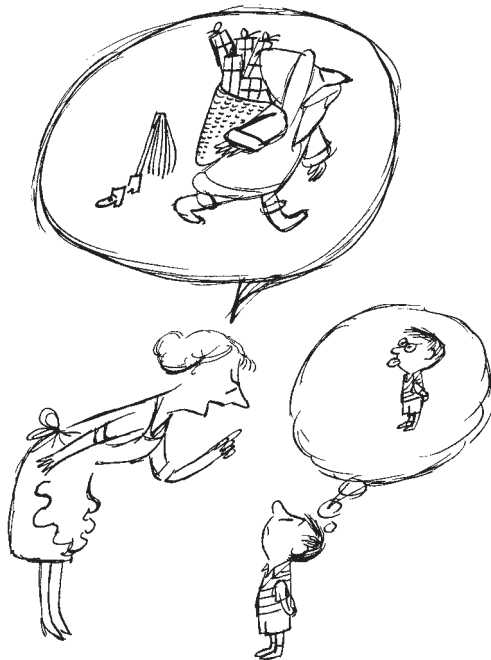

— Εντάξει, είπε η μαμά, πάω να συνεχίσω το μαγείρεμα, όμως μπορείς να κατεβάσεις το χέρι σου, ο σοβάς έπεσε κι από την άλλη μεριά του τοίχου.

Όταν έφυγε η μαμά, ο μπαμπάς είπε στον κύριο Μπλεντύρ να φύγει και ο κύριος Μπλεντύρ είπε εντάξει, γιατί το πολύ γέλιο ανεβάζει την πίεση.

— Βάζουμε κολλητική ταινία για να κολλήσουμε τις γιρλάντες; ρώτησα τον μπαμπά και αυτός χάρηκε, μου είπε πως ήταν πολύ καλή ιδέα και πως ήταν φυσικό, γιατί ήμουν γιος του.

Το πρόβλημα είναι πως οι γιρλάντες δε στηρίζονταν καλά με την ταινία, κι όταν ο μπαμπάς τις κόλλησε όλες, αυτές έπεσαν αμέσως κάτω.

Ο μπαμπάς κατέβηκε από το σκαμνάκι, κάθισε στο πάτωμα, έπασε με τα χέρια του το κεφάλι του και δεν έλεγε τίποτα.

Επειδή κατάλαβα πως ξεκουραζόταν, βρήκα την ευκαιρία να τον ρωτήσω αν μπορούσα να φάω το βράδυ με τους καλεσμένους μας. «Όχι» είπε ο μπαμπάς. Τότε εγώ είπα πως ήταν άδικο, πως ήμουν πολύ δυστυχισμένος, πως δεν καταλάβαινα για ποιο λόγο έπρεπε να κοιμηθώ νωρίς, και ο μπαμπάς μου είπε πως, αν συνέχιζα, θα μου τις έβρεχε, κι εγώ έβαλα τα κλάματα.

Η μαμά ήρθε τρέχοντας από την κουζίνα και είπε πως με τόση φασαρία που κάναμε δε θα προλάβαινε να τα ετοιμάσει όλα για το βράδυ και πως η γαλοπούλα θα καιγόταν και ποπό, Θεέ μου, πώς ήταν δυνατόν να μην έχουμε κρεμάσει ακόμα τις γιρλάντες! Αυτό δεν άρεσε στον μπαμπά. Άρχισε να φωνάζει πως θα τον τρελάνουμε όλοι, κι εγώ είπα πως, αν δε με άφηναν να φάω το βράδυ με τους καλεσμένους, θα έφευγα από το σπίτι.

Η μαμά με πήρε αγκαλιά και μου εξήγησε πως, αν δεν κοιμόμουν, ο Αϊ-Βασίλης δε θα μπορούσε να βάλει όμορφα δώρα μέσα στα παπούτσια μου. Εγώ το σκέφτηκα λίγο και μετά είπα καλά, εντάξει, θα κοιμηθώ νωρίς. Η μαμά με φίλησε και, πριν ξαναπάει στην κουζίνα, είπε στον μπαμπά πως οι καλεσμένοι θα έρχονταν σε δυο ώρες και πως καλά θα έκανε να βιαστεί. «Μην ανησυχείς, όλα θα είναι έτοιμα» είπε ο μπαμπάς.

Όμως δεν ήταν καθόλου εύκολο αυτό που είχε να κάνει ο μπαμπάς. Κόλλησε πάλι τις γιρλάντες, αλλά αυτές δεν κόλλησαν καλά, κι όταν η μαμά άνοιξε την πόρτα της κουζίνας για να δει αν όλα ήταν έτοιμα, έγινε ρεύμα κι οι γιρλάντες ξανάπεσαν και στο τέλος τις στηρίξαμε με πινέζες. Μετά ο μπαμπάς ανέβασε από το υπόγειο τα μπουκάλια με το κρασί και έπειτα χρειάστηκε να ξανακατέβει για ν' αλλάξει πάλι τις ασφάλειες, γιατί το χριστουγεννιάτικο δέντρο αναποδογύρισε όταν ο μπαμπάς κρέμασε στα

κλαριά τα δώρα, και μετά ο μπαμπάς χρειάστηκε να μαζέψει τα σπασμένα γυαλιά από το πάτωμα. Ο μπαμπάς μου, όμως, είναι καταπληκτικός: πρόλαβε και τα τέλειωσε όλα!

Το άσχημο είναι πως μετά ήταν τόσο κουρασμένος, που πήγε να κοιμηθεί μαζί με μένα, πριν έρθουν οι καλεσμένοι. Τελικά βέβαια, δεν έχασε και πολλά, γιατί εγώ το θυμήθηκα κι έβαλα τα παπούτσια του μπροστά στο καλοριφέρ του υπνοδωματίου του. Έτσι, θα βρει όμορφα δώρα, όπως κι εγώ κι όπως κι εσείς... ελπίζω!

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!

